

og fra venstre side i salen rejses krav om, at disse propagandapjecer trækkes tilbage. Vi vil nu bede Ombudsmanden om at se på sagen.

Nu påstår hr. Claus Larsen-Jensen, at det er information og faktisk oplysning, der udbredes. Men der er også kommet en pjece, der hedder »Danmark og euroen«, og deri påstås det frimodigt fra økonomiministerens embedsmænds side, at der ikke er noget udemokratisk i ØMU-konstruktionen. Jamen der findes jo ikke noget mere udemokratisk end dette centralbank-direktørregime!

Det er altså en påstand, en rent politisk propagandapåstand, der fremføres fra jasiden, fra økonomiministeren, for skatteydernes penge. Det er en påstand, som Det Radikale Venstre naturligvis har ret til at fremføre, hvor forkert den end er, men da ikke for skatteydernes og ministeriets penge. Det går simpelt hen ikke, og jeg vil egentlig godt bede økonomiministeren komme herop og forklare, om det er korrekt og ordentlig, saglig information at skrive sådan noget i en offentlig pjece fra Økonomiministeriet. Det synes jeg ikke det er, må jeg sige til økonomiministeren.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Tak for spørgsmålet fra hr. Keld Albrechtsen med flere nejsigere!

Jeg ved ikke, om jeg skal betragte det som et stort gennembrud for mig, at jeg kan opleve i store avisoverskrifter at blive kaldt usaglig, men den diskussion og den kritik af den omtalte pjece, som hedder »Hvad er den store forskel?«, der også er fremført her fra talerstolen, lytter jeg til og vurderer, og så tænker jeg: Hvad er det egentlig, der er i vejen med denne pjece?

Den pjece er lavet, fordi det hyppigst stillede spørgsmål pr. telefon, på møder, på hjemmesider osv. er følgende: Hvis det bliver et ja, hvad sker der så? Hvordan kommer den danske euro til at se ud? Derfor har jeg, hvilket jeg kan gøre efter møntloven, bedt Nationalbanken om at udarbejde en skitse, og vi har også offentliggjort i andre pjecer, hvordan alle de andre landes euromønter ser ud.

Denne pjece bygger på ét spørgsmål, som fremgår af det første opslag: Hvis danske kroner bliver til danske euro, hvad så? De hyppigst stillede spørgsmål er: Får vi en ny euro den 29. september eller 1 år efter, eller hvornår? Og hvad sker der i øvrigt, når vi skal lære at omregne fra kroner til euro? Men det er – så vidt jeg kan se, og nu har jeg selvfølgelig genlæst

den – meget svært at finde én eneste oplysning i dette hæfte, som ikke er et faktisk korrekt svar på spørgsmålet: Hvis det bliver et ja, hvad sker der så?

Derfor vil jeg gerne bede mine modstandere om endnu en gang at vurdere, om det virkelig er sådan, at en minister ikke må svare på den slags spørgsmål i forbindelse med en folkeafstemning: Hvis det bliver et ja, hvordan kommer mønten så til at se ud? Hvor mange år kan vi omveksle kroner til euro? Osv. osv. Disse ting kan i øvrigt læses i lovforslaget, som vi behandler i dag, nøjagtigt hentet fra oplysningerne i selve lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det forekommer mig at være en meget underlig tale, den socialdemokratiske ordfører holdt.

Hr. Claus Larsen-Jensen startede med at sige: Nej, er fuldstændig uden visioner af nogen art, for derefter at bruge hele sin ordførertale til at hamre løs på det dér visionsløse nej: Tro dem ikke, de forfører! – sådan lød budskabet.

Det kunne måske være interessant at få op-rullet jasidens visioner lidt, ikke bare fordi hr. Claus Larsen-Jensen skældte så meget ud på nejsiden. Hvad er visionerne? Er det det, der i Maastrichttraktaten står beskrevet om faste priser? Er det sådan noget, der får hjertet til at banke med den store passion? Er det den store vision?

Man fjerner et økonomisk styringsredskab fra folkevalgte politikere og giver det til direktionen i Den Europæiske Centralbank. Er det voldsomt visionært? Er det sådan noget, der får et varmt socialdemokratisk hjerte til at banke? Og den finanspolitiske del består i, at man formindsker mulighederne for, hvad folkevalgte politikere må beslutte. Er det så voldsomt visionært? Var det ikke muligt at få hr. Claus Larsen-Jensen til at uddybe bare en smule, hvori visionerne består?

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg er fantastisk stolt som dansker over, at det stærkeste tema, nejsiden kan præsentere i dag ved tredjebehandlingen af dette lovforslag, er en kollektiv politisk korrekturlæsning af en informationspjece. Det synes jeg er ret interessant. Tale udenom, tale om noget andet, tale om debatten, tale om formen i stedet for indholdet.